

ПЕЙО ЯВОРОВ БЕЗСЪНИЦИ

chitanka.info

БОРИЧКАНИЯ, СЪЛЗИ, КЪРВИ...

*Боричкания, сълзи, кърви: —
последни сме — да бъдем първи!
Човешка суета.*

*„Честит“ бил царят, „клет“ бил робът —
не е ли и за двама гробът
единствена врата?*

НЕ ДИРИХ РАДОСТИ В ЖИВОТА...

*Не дирих радости в живота,
не дирих ветрища и прах,
ала и някоя Голгота
едва ли нявга обещах.*

*В света живях с мечта избрана,
живях в неземен идеал:
земята чужда ми остана,
макар че туй не съм желал.*

*И гост на хората — отдавна,
с усмивка бледа на уста,
възвих в пътеката най-равна
към пътните врата...*

ДУШАТА МИ Е ПУСТА...

*Душата ми е пуста: буря кратка
помете всичко там. Напразно вече
следа бих дирил от мечтата сладка
по тебе, образ потъмнял! Далече,
цял век далече са от мен
миражите на вчерашния ден.*

*Все пак аз помня: ти дойде желана,
дойде с душа лист още неизписан,
лист бяла книга. В своя вехта рана
перо намокрих: в спомени улисан,
посегнах аз и писах без покой,
от болка се превивах —
и писах с кръв и гной.*

*Че ти не бе живяла — а живота
бе мене пък задавил. И той свари
с проклети писмена на богоскота
душата ти чрез мене да нашари.
Перо послушно — копие на цар...
Раних аз твоя дух и своя чар.*

*В очакване, боязън непонятна
владееше предчувствията мои;
изгубих те — пустиня необятна...
Чух змийски съсък в спомените свои.*

*Перо послушно, копие на цар! —
Раних аз твоя дух, убих и своя чар.*

МОЕТО СЪРЦЕ

*Аз се не замислих, ръката ми не трепна:
найдох и откъснах пиявицата — жадно
смучаща, двоуста, моето сърце.
Ето я на пода: запратих я, прилепна,
с кърви напоена... Любав — позна я, страдно
в обич и омраза, моето сърце.*

*Ето я на пода, пиявицата, — жадно
прилепна и трепери: тя вече не обвива,
смучаща, двоуста, моето сърце!
И мълком аз страдая... И нея ли пак страдно,
и нея ли оплаква — и кървави пролива
сълзи през две рани моето сърце?*

НЕДЕЙ СЕ ВРЪЩА

*Недей се връща, не пристъпвай моя праг, —
угасна моя ден.*

*Усмихнат — призрачен — и драг,
тъй близък и далек от мен,
из миналото образ! Тук и тебе
безмълвие навеки ще погребне
в нощта на моите студени дни...*

*В нощта на моите студени дни
единствена звезда,
ти хвърляш лъч сред гробни тъмнини; —
о призрачна звезда,
ти грееш в спомена на миналите дни,
мъртви навсегда!
Мъртви навсегда.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.